

MORMOR, HITLER OCH JAG, 2001

Grandmother, Hitler and I, 2001

17 min

I filmen drar Carl Johan De Geer paralleller mellan sin barndoms brunmurriga, traditionella hemmiljöer och 1930- och 40-talens nazistiska och fascistiska strömningar.

Som barn bodde De Geer ett par år hos sin mormor som beundrade Hitler och var övertygad nazist. När han började på Konstfack gav hon honom sina samlade årgångar av konsttidningen *Die Kunst Im Deutschen Reich*, 1938–45. Bland illustrationerna fanns ett fotografi av Führerns arbetsrum vars dystra, pompösa inredning påminde honom om mormoderns inredningsideal.

”I mormors tambur fanns nog fröet till brunhatet och färgglädjen i min egen framtid. [...] Tunga, bruna möbler var för mig symbolen för något som liknade nazism. Hitlers arbetsrum tycktes bekräfta mina idéer. Jag blev formgivare och propagerade för starka färger och uppseendeväckande mönster i svenska hem. Bort med allt brunt!”

In the film, Carl Johan De Geer draws parallels between the drably brown, conventional home interior style of his childhood and the 1930s and 40s Nazi and fascist currents.

As a boy, De Geer spent some happy years with his grandmother, who admired Hitler and was a firm believer in Nazism. When he studied at Konstfack, she gave him her collected volumes of the art magazine *Die Kunst im Deutschen Reich*, 1938–45. Among the illustrations there was a photograph of the Führer’s office, whose dark, pompous interior reminded him of his grandmother’s design ideal.

”Grandmother’s hallway was probably a source of my hate against Nazism and of my forthcoming joy in colour. [...] Heavy, brown furniture was to me a symbol of something that looked like Nazism. Hitler’s office seemed to confirm my ideas. I became a designer and advocated strong colours and striking patterns for Swedish homes.”

